

ת"פ 63594/05 - מדינת ישראל נגד אברاهים סלאימה, מוחמד קבאג'ה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 63594-05-21

המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
הנאשמים
1. אברاهים סלאימה
ע"י ב"כ עזה"ד אנדרו רוזנטל
2. מוחמד קבאג'ה
ע"י ב"כ עזה"ד מוסטפא יחיא

גזר דין

1. הנאים הורשו בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכונה חמירה לפי סעיפים 329(א)(1) ו- (2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") בצויף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, ובעבירה של חבלה ב%;"> ברכב מנווי לפי סעיפים 413ו' ו- 44ו' לחוק. נאם 2 הורשע, בנוסף, בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 לחוק העונשין ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

כתב האישום והכרעת הדין

2. האירוע נשוא תיק זה התרחש ביום ירושלים תשפ"א, ה- 10.5.2021, בתקופת מבצע "שומר החומות" וחג הרמדאן, בה המתייחס הביטחוני בעיר ירושלים הייתה בשיאה. ביום האמור, בשעה 09:30 Uhr, נסעו אפרים יונה, ברק ברוך ורועי זאגא לכיוון הכותל המערבי בירושלים בכוון להתפלל. השלושה חבשו כיפה לראשם והינם בעלי חזות יהודית-דתית. בהגיע הרכב סמוך לצומת רוקפלר בעיר העתיקה, נתקע הרכב בפקק. סיבת הרכב נוצרה התפרעות, במסגרת, הפורעים ידו אבני לעבר הרכב, ניפצו שמשותיו, בעטו ברכב, פתחו את דלתות הרכב ובעטו בנוסעים. הנג הרכיב ניסה להימלט בנהיגה קדימה ואחרורה תחת ידו האבני הבלתי פסק ופתחת דלת הנהג ע"י אחד הפורעים, הוא איבד שליטה, פגע בשני אנשים שהיו במקום, עליה על חומרת בטון שעלה שפת המדרכה ונתקע שם. כל זאת, תחת

עמוד 1

מתקפה בלתי פוסקת שנמשכה בעוצמה גם כשהרכב תקוף על חומת הבטון ונושיו יושבים בתוכו.

בשלב בו הרכב ניצב על חומת הבטון, יצא נאשם 2 מרכבו, שהוא לפני הרכב המותקף, ומරחיק של שני מטרים יהה ابن שהרים מהרצפה לעבר הנהג שישב ברכב כשלת הנהג פתוחה. מיד לאחר מכן, הרים נאשם 2 ابن נספת וידה גם אותה מרחק של כמטר אחד לעבר הנהג. במקביל, נאשם 1 הגיע בריצה עם קסדה שחורה על ראשו, התקrab לרכב וריסס גז פלפל לתוך הרכב דרך חלון המושב הקדמי-ימני מרחק סנטימטרים ספורים. הנאים ביצעו את מעשיהם תוך כדי שהפורעים שסבבם ממשיכים בתקיפה באופן שתואר לעיל. שני הנאים ברכחו לאחר שהשוטר הגיע לזרעה וירה באוור.

3. הנאים לא חלקו על ביצוע המעשים (שתועדו בסרטון שהוגש), אך טענו כי מעשיהם אינם מבושים את סעיפי העבירות שייחסו להם בכתב האישום וטענו כי הם לא פעלו בהתאם עם המתפרעים האחרים ולא גרמו לפציעות הנפגעים. בתום הליך ההוכחות, הורשעו הנאים בביצוע העבירות שייחסו להם, מכח ביצוע בהתאם עם מעשיהם של הפורעים האחרים, ונקבע שהמניע למשמעם הוא אידאולוגי, גזעני ומטרתו לפגוע בבני אדם שחזותם מלמדת על השתיכותם הדתית והלאומית ולעורר פחד ובהלה.

4. כתוצאה מעשיהם של הנאים יחד עם הפורעים האחרים נגרמו למחלונות חבלות. לנוג אפרים יונה נגרם חתך בקרקפת באורך 3 ס"מ, המטומה ברגל ימין והוא נזקק לטיפול רפואי בהרדמה מקומית. לנוסף ברק נגרם חתך בשפה העליונה וכאבים ברגל ימין. לנוסף רועי זאגה נגרמו כאבים וצירבה בעינים, ברגליים ובזהה כתוצאה מגז הפלפל. כמו כן, נגרמו לרכב נזקים - שלושה חלונות שבורים, נזקי פח ושברים במסגרת החלון.

5. נאשם מס' 2 הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית של תנאי מעצר בית שהחולו עליו על ידי בית משפט השלום בירושלים ביום 20.3.2019. ביום האמור, נאשם 2 נסע לאבו גוש כדי לעבוד, לאחר מכן נסע לסילואן, ובדרך ביצע את העבירות שנקבעו כי בוצע באישום הראשוני. כמו כן, הורשע נאשם 2 גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, בכר שמספר ימים לאחר האירועים באישום הראשוני, הבין נאשם 2 כי מעשי מתועדים בנסיבות האבטחה והשמיד את הנעלים האדומים שנעלו בעת האירוע בכוונה להעלם ראיות.

טענות הצדדים לעונש

טענות המאשימה

6. המאשימה טענה כי מדובר באירוע לנץ חמוץ מאד, בו שלושה צעירים יהודים שנסעו לתומם בצהרי יום ירושלים לכוטל, עמדו בפרק וכשהם מזווים כיהودים הם מותקפים בברוטליות על ידי מתפרעים שזרקם עליהם אבנים, מכין ברכב, מרססים לתוכו גז פלפל, פותחים את דלתות הרכב, זורקים אבנים פנימה כאשר הם מכתרים על ידי הפורעים ורוכבים אחרים בכביש ואין להם דרך להיחלץ. האירוע הקשה תועד בסרטון, המתעד גם סכנת החיים שנשקלפה למחלונות, את האימה וחוסר האונים שאחזה בהם וניכרה בניג הרכב, שניסה להימלט, בעודו סופג אבנים וגז מדמיע, עד שאבד שליטה על הרכב, נתקע על חומת בטון ופגע באנשים שעמדו שם. הפורעים המשיכו לתקוף את הרכב גם

כשהיה תקוע על חומת הבטון ובחילקו תלוי באוויר.

7. המאשימה מבהירה כי לא נטען שהairoו תוכנן מראש, אך הנאים הגיעו למקום, ראו את התפרעות והתקיפה ובחרו להציגו אליהן באופן פעיל כשהרכב תקוע על החומה וכשהמלוננים בתוכו, אינם יכולים לזוז או להגן על עצמם. נאשם 2 יצא לשם כך במיוחד מרכבו ונאשם 1 רץ לעבר הרכב. נאשם 1 ריסס גז פלפל לתוך הרכב מטווח אפס. נאשם 2 ידה אבניים, כל זאת כשההמון ממשיר ל偶像 אבני מכל עבר. המאשימה טוענת כי ההחלטה התקיימה אף במנורש לעוצמת ההמון באירוע הלינץ (הפנטה לע"פ 901/22 בענין אסואד), ולכן, לטענתה, חלקם היחסית של הנאים בלבד נבלע באפקט של ההמון והמטרה המשותפת של ההמון משליכה גם על חילוקו של כל אחד מהנאומים. נטען כי לא ניתן לנתק את מעשיו של כל נאשם מAFXט ההמון באירוע הלינץ ומטרתו הכללית והמשותפת. כמשמעותם רבים זורקים בו זמנית אבן אחת, פותחים את הדלתות, מרססים גז פלפל - החומרה, הסכנה והאיימה מועלצות פי כמה וכמה.

8. באה הפניה לנזק המתואר בתסקיר הקרבן המלמד על תרומותה של ממש. לעומת זאת, מדובר בפגיעה משמעותית בתוחלת הביטחון האישית וקשה הטענה המלווה ביום יום. מבחינת הנזק הפוטנציאלי, נטען כי האירוע הסתיים בדרך נס רק בחבלות קלות יחסית. אולם מעשיים לא הופסקו מטופל ליבם של הנאים, אלא רק בשל הגעת קצין משטרה למקום שירה באוויר.

9. עוד נטען כי מניע אידיאולוגי הוא נסיבה חמירה. המשפט העליון הדגיש זאת (ע"פ 5633/22) ושישם זאת בעניינו. עוד טוענת המאשימה, כי ביצוע המעשיים בתחום מבצע שומר החומות הנה עוד נסיבה לחומרה בתוך מתחם העינוי, שכן המדינה הייתה מותקפת בטילים מבחרז, והנאומים וחבריהם תקפו יהודים גם מבפנים. נטען כי כלairoו זהה יכול להציג את המדינה כולה.

10. המאשימה הפנטה לפסיקה וטענה כי מתחם העינוי, לגבי נאשם 1, הוא 5 עד 9 שנים מאסר, מאסר על תנאי ופיקוי למחלונים. לגבי נאשם 2, שיביצع את המעשה כשהוא במעצר בית ונקرتה בדרכו ההזדמנות לפגוע ביודים, המאשימה מציעה מתחם עינוי שיכלול את שני האישומים בהם הורשע וטענת כי הננו 7 עד 10 שנים מאסר, מאסר על תנאי ופיקוי.

11. המאשימה הפנטה לכך שבairoo דן השתף קטין בין 14 ו- 10 חודשים, שהודה במסגרת הסדר טיעון, בניסיון למשה טרור ובפיצעה בנסיבות חמירות וכן בידיי אבן לעבר כלי תחבורה, חבלה במוני, ונדון - 20 חודשים מאסר (ת"פ 21-05-47436). מדובר בהבדל משמעותי גם מבחן סעיפי העבירות בהן הורשע וגם מבחן גילו. נכון הודיעו וגלו הצעיר המאשימה לא ערער על העונש שנגזר עליו, הגם שהוא שותף לאירוע מתחילתו וחלקו חמור משל הנאים דן.

12. באשר לעונש הראו לנאשם 1 - לנאשם 1 אין הרשות קודמות. טענתו, לפיה, פעל כפי שפועל באירוע כי ראה את הרכב של המלוננים דורך אנשים וחשב כי הם מתקווים גם לירוט באנשים, נדחתה בהכרעת הדין ואין להתחשב בה ככלות עונשו. המאשימה מבקשת למקם את נאשם 1 בקצתה העליון של השלישיות של המתחם הנטען לגבי ולגזר עליו 6.5 שנים מאסר.

13. באשר לעונש הראו לנאשם 2 - נאשם 2 הופנה לשירות המבחן בשל גילו. אין בעניינו נסיבות חיים מיוחדות. נטען כי הוא לא זכאי להונאות מההקללה בעונש של מי שהודה במעשייו והפנים את חומרתם. נאשם 2 אינו נוטל אחריות מלאה, מצמצם את חלקו, טוען כי לא הבין את הסיטואציה, שולל מניסיונות לאומנויות, אינו מגלה אמפתיה לנפגעים ומתתקשה להפנים גבולה. שירות המבחן המליך על מסר שהווה גורם מרתייע. כמו כן, נאשם 2 ביצע את העבירה שהואה מפר תנאי מעצר בית. המאשימה מבקשת למקומו בשלוש האמצעי של מתחם העונשה שנטען לגביו, ולגוזר עליו 9 שנות מאסר.

14. בנוסף, מבקשת המאשימה להטיל על שני הנאים פיצוי משמעותי לפגיעה עבירה. נטען כי בעניינו של המתalon אפרים, הוגש תסקירות קרובין המתאר פגעה קשה. לגבי יתר המתلونים, גם ללא תסקירות, ניתן בנסיבות לשער את שעבר עליהם באירוע ואות הנזקים עימם הם מתמודדים מАЗ.

15. הוגש **תשקייר נגע עבירה** שנערך בעניינו של **אפרים יונה**, בן 28, נשוי ואב לשתי בנות פעוטות, לומד בשיסבה ועובד בעבודות מזדמנות. הנגע תיאר כי הפגיעה במסגרת אירוע טרור תפסה אותו לא מוקן, דזוקא כשחש בטוח ומוגן לנסוע לאחור הכותל ביום חג. באירוע ניצב מול סכת חיים והוצף בתחושת חוסר אונים, חוסר ישע ואיימה נכח האלים והאכזריות שהופנתה כלפי וחוסר יכולתו להתגונן מפניהן. הוא גיס את כל כוחותיו על מנת להימלט אך חווה עצמו במלכודת וחש חרדה מות. בעקבות התקיפה הוא נחתך בראשו, נזקק לתפרים, סבל מכאבים ומנויפות ברגלו וטופל בבית החולים. כתוצאה מהתקיפה, נגעה תחושת הביטחון האישי שלו, תחושת השליטה על חייו ואמונתו בעולם מקומו טוב ומוגן. ישנו עיסוק בתחום מוות וחש פגעה נוספת עתידית. ישנה פגעה ביכולתו לבצע מטלות ומשימות יומיומיות ולהתרכז בלמידה. כמו כן, הוא סובל מבעיות ישנה, חוסר שקט ודריקות תמידית, מצויים מרחב פעילותו והימנעות מחשיפה לסיכון. שירות המבחן התרשם כי ההשלכות הרגשות והנפשיות של הפגיעה במתلون הין ארוכות טווח ועמוקות. המתلون שיתף כי במשך מספר חודשים חודשים לאחר הפגיעה השתלב הטיפול פסיכולוגי דרך עמותה ולא המשיך בכך. הומלץ על הטלת פיצוי כספי משמעותי לטובת הנגע.

טענות ההגנה

טענות הנאשם 1 לעונש

16. סנגרו של נאשם 1 הקדים וטען כי הוא מתנגד לשימוש במילה "לינץ", שמיועד לטעת פחד ואינו רלבנטי לענייננו. לגופו של ענין, סנגרו כי בהכרעת הדין נדחתה טענתו של נאשם 1, לפיו פעל לאחר שסביר כי הוא בסכנה, אך בסתורו המתעד את האירוע ניתן היה לראות שמהמקום בו היה נאשם 1 על הקטנוו שלו הוא היה יכול לראות את המתרחש לפניו ויש בסיס לטענתו. לעניין הטענה שנאשם 1 בחר להצטרף למתרעים במטרה לפגוע, טוען הסנגרו כי אכן נאשם 1 אכן הצטרף, אך, כאמור, בהכרעת הדין נדחתה טענתו באשר לשיקולים שהניעו אותו. עוד טוען כי האירוע לא תוכנן ונאשם 1 נקלע אליו באופן מקרי. כמו כן, טוען כי יש להתחשב בחלקו המעשי של נאשם 1 באירוע הגם שהורשע מכח דיני השותפות.

17. טוען כי נאשם 1 הינו בן 30, לא עבר פלילי, אינו נשוי, עבר עבד כמצל והציג חי אדם ומעולם לא השתתף במקרה זהה. במקרה דנן נאשם 1 פעל מרגשות בطن מוגעות. לא מדובר באדם החושב אויר לפגיעה יהודים מאחר שהם יהודים. עברו מוכיח שזו לא דרכו, הוא נקלע לסיטואציה והפעיל שיקול דעת מוגעה. נאשם 1 נמצא במעצר מיום

שנעצר. הסגנור מבקש להסתפק בעונש מאסר של 20-22 חודשים, ובאה הפניה להחלטות שנטען כי הן תומכות בכר.

18. מטעם נאשם 1 העיד **עדיאל סנדובל**, בן 27, מבטח, מכיר את נאשם 1 משנת 2018, כאשר העיד עבד כמאבטח במלון ברמת גן ונאשם 1 עבד כמציל. בתקופה זו נורה טיל לעבר רמת גן, והעיד היה אמר לפנות את אורחיו המלון. נאשם 1 לא היה במשמרת באותו מועד, אך ברגע ששמע את האזעקה, רץ לפנות את כל המקלטאים, הפנה אנשים לשם וידע את העיד.

19. כן העידה מטעם נאשם 1 **דפנה זרמן**, שאמרה כי היא מכירה את הנאשם 1 משנת 2018, כשהיתה חובשת בקונטרי ברמת גן והנאשם עבד כמציל. העודה ראתה אותו קופץ פעם אחת להציל ילד. מעולם לא הרגישה עיניות ממנו.

20. **נאשם 1** פנה לביהם"ש, אמר שהוא מתנצל על מעשיו, מדובר היה בחוסר הבנה, "**והסיפור הזה לא יחזור על עצמו**".

טענות נאשם 2 לעונש

21. סגנורו של הנאשם 2 הודיע וטען כי העמדה לדין ומידניות העונשה מחמירה יותר כלפי בני מיעוטים. לעומת זאת, הבסיס לכטב האישום ולבירותו שנבחרו בו הוא ברוח התקופה בה התרחש האירוע. נטען כי ההחלטה המאשימה, עוסקת במקרים חמורים פי כמה מעניינו, בהם יש מאפייני לינץ וביריות ביטחון חמורות יותר, שאינם רלבנטיים למקורה דין ולחילקו של נאשם 2 באירוע שהסתכם בדקה ו-20 שנים, וכיום אומר כי הוא לא יחזור על מעשים אלו.

22. הסגנור טען כי אין הצדקה להבדיל בין הנאשם 2, שהיה בן 17 בעת ביצוע העבירה, לביןו של אוטו קיטין שהשתתף באירוע ונדון ל- 20 חודשים (ת"פ 47436-05-21) וההבחנה ביניהם אינה מידתית. בהתאם, באה הפניה להחלטות שטען כי יש בהן לתמוך בעמדה עונשית מוקלה מזו לה טענה המאשימה.

23. עוד טען הסגנור כי טענת המאשימה, לפיה המתלוונים היו מפוחדים, אינה עולה בקנה אחד עם הנסיבות בקהל דוד, בו החלו לנופף לכל עבר. בתסaurus נפגע העבירה נכלליםシアורים שלא ניתן לבדוק אותם, לא הוגשו מסמכים רפואיים או מסמכים אודוט הטיפול הפסיכולוגי הנטען, ולכן יש להטיל ספק בכובד הנזקים הנטען. לשיטת הסגנור, המתחם לגבי נאשם 2 צריך להיות עד 48 חודשים.

24. נטען כי המאשימה אינה חולקת על כך שלא היה תכנון מוקדם, רצון או כוונה להשתחף, אלא הנאשם 2 נקלע לשיטואציה והצטרף בסוף האירוע, כפי שנראה בסרטון. ממעשי הנאשם לא נגרם נזק פיזי כלשהו למיתלון.

25. עוד טוען הסגנור כי אין הצדקה לאבחן בין שני הנאים ולקבע מתחמי עונשה נפרדים לכל אחד מהם.
עמוד 5

המתחם לא צריך לעלות על 4 שנות מאסר. מדובר בנאשם שמלאת הפרנסה מוטלת עליו, זהו מאסרו הראשון ושלהתחשב בנסיבות.

26. **נאשם 2** פנה לבית המשפט ואמר כי הוא מתחרט על מעשיו, זו הייתה טעות. הוא הבן הבכור שמספרנו את משפחתו. הוא למד לחק בתוך בית הכלא ומתנצל.

תקיר שירות המבחן - נאשם 2

27. מהتسקיר שנערך בעניינו של נאשם 2 עולה כי הינו ליד 10.2.2002, כום בן 20, רווק, מתגורר בבית הוריו בירושלים, עד לمعצרו עבד בשיפוצים. טרם מעצרו שהה במעצר בבית בתנאים מגבלים בבית הוריו. כום עוצר בכלל "רמון" מזה כשנה וחצי. הנאשם 2 סיימ 9 שנות לימוד ונשר מלימודיו בכך לעזרה בצרפת משפחתו על רקע נסיבות משפחתיות והיעדרו של אביו. בעברו הרשעה בעבירות רכוש, בגין שהוא במעצר בית (אותו הפר ביצוע העבירות בתיק דן) ונדון ביום 3.8.22 ל - 15 חודשים מאסר בפועל. בהתייחסו לעבירות נשוא התקיק דן, מסר הנאשם כי הפר את תנאי מעצר הבית בכך יצא לעבוד. לדבריו, תקף את הרכב מאחר שהוא יחשב כי מדובר בהג ערב שדרס אחרים. הנאשם שלל מניע לאומני אידיאולוגי למעשיו. כום מבין שעשה מעשה אסור והבע Chrata על מעשיו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מסוגל להביע אמפתיה כלפי הנפגעים, מתקשה להכיר בחלוקת האלים והתוכפניהם, מביע לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים, מתקשה להפנים גבולות ולא היה בהלכים הקודמים בכך להרטינו. שירות המבחן המליך להטיל מאסר בפועל שהווה גורם מרתיע ומצביע גבול עבورو, ענישה מותנית ופיזיון לנפגעי העבירה.

דין

28. האירוע נשוא תיק זה התרכש, כאמור, ביום ירושלים, בתקופה של מבצע "שומר החומות" וחג הרמדאן, يوم בו המתיחות הביטחונית בעיר ירושלים הייתה בשיאה. הנאשמים הגיעו לאחר העיר העתיקה, האחד ברכבו והאחר על אופניו, ונתקלו בהתפרעות צעירים שכוננו לעבר רכב בו שלושה אנשים בעלי חזות יהודית וכללה תקיפה בלתי פוסקת של יידי אבני לעבר הרכב, בעיות ברכב, פתיחת דלתות הרכב, יידי אבני מקרוב לעבר נסעי הרכב, ריסוס גז פלפל לעברים מטווח קרוב, בעיות בגוף וניסיונות להוציאם מרכבם. התקיפה לא הופסקה גם לאחר שהרכב ניסה להימלט ונתקע על חומת בטון כשהוא תלוי בחלקיו באוויר ונוסעי אינם יכולים להימלט על נפשם ונמצאים במצב חסר ישע עוד יותר מאשר בשלב הקודם. דווקא בשלב זה החליטו הנאשמים, כל אחד בדרכו, להצטרף לתקיפה ולשפוך שמן למדורה בוערת זו. נאשם 2 יצא מרכבו, הרים אבן מהרצתה וידה אותה לעבר נהג הרכב כשלת הרכב פתוחה ומරחיק של 2 מטרים. מיד לאחר מכן, הרים נאשם 2 אבן נוספת וידה גם אותה באותו אופן ומරחיק של כמטר אחד. במקביל, נאשם 1 התקrab לרכב, וכשדلت הנהג פתוחה ריסס גז פלפל לתוך הרכב דרך חלון המושב הקדמי ומරחיק סנטימטרים ספורים מנוסעי הרכב. כל זאת ביצעו הנאשמים תוך כדי שנמשכת התקיפה הבלתי פסקת באבני מצד פורעים אחרים.

29. מעשייהם של הנאשמים פוגעים פגיעה קשה וחרמורה בערכיהם המוגנים של שמירה על ערך החיים, שלמות הגוף,

שלום הציבור וביטחונו, שלטון החוק, הסדר הציבורי ותחוות הביטחון האישית של הפרט. התחייבותם בפסקה אל ידייaben היא כל שימוש בכך קור: "אין צורך להרחב בדברים על כן שהשלכת אבנים עלולה לגרום למוות הרות אסון. היא עלולה להביא לתאונת נוספת מר. אכן, אבנים - פגיעתן רעה, והמידה אותה יכול רק לשער את מידת הפגיעה, עלולה להביא חילתה כדי מחיר דמים, והוא דברים מעולם" (ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2014), המפנה לע"פ 8639/13 אלדבש נ' מדינת ישראל (2014), ור' גם: ע"פ 7140/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014)). הדברים נכונים גם לגבי ריסוס גז פלפל כאמצעי לתקוף ולפגוע.

30. תופעת ידיי אבנים התגברה לאחרונה והפכה "למכת מדינה" של ממש, המסקנת את שלום הציבור וח"י האדם באופן משמעותי המחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע הן את המבצע עצמו והן את העבריים בכוח. במקורה דן, עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים הנה בשיאה. מדובר בתקיפה מתמשכת, קשה ומשולבת של מתרעים רבים כלפי שלושה נפגעים שהיו לcodים ברכב במקום האירוע ולא היו יכולים להימלט. פוטנציאל הנזק בתקיפה דן שהמוצעת בנסיבות אלה ע"י מתרעים רבים ייחדיו - הוא רב אף קטלני. ובכל זאת, יש להביא במלול השיקולים את העובדה שהאירוע לא נפסק ביוזמתם הנאשימים יותר המתרעים, אלא בזכות הגעתו של שוטר למקום שירות באוויר וכתוצאה מכך נפסקה התקיפה. חומרת המעשים בעינינו מתעצמת מאוד נכון הביצוע בצוותא בידם עם ההמון המתפרק: **"העזרה הציבור גובר והולך"** (דברי כב' השופט מ' חשיין ז"ל בבש"פ 00/00 7171/2000 מדינת ישראל נ' חמוץ, פ"ד נד(4) 729 (2000)). מהסרתו המתעד את אירוע ניתן לראות את התנווה הרוחשת של ההמון, לה טרם כל פרט ופרט שהשתתף בה, שלא הרpta מקורבנותה ברגעי אימה שנדרמו לנצח. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשיות מתאימה מחמירה ומכבידה. יתרה מכך, חומרת המעשים והפגיעה בערכיהם המוגנים מתעצמת נוכח המנייע האידאולוגי שעמד בבסיסם, בתקיפה שכונה כלפי בני אדם אך בשל זהותם הדתית והלאומית. בעברינות על רקע אידאולוגי לאומני, שיקול ההרעתה מקבל את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 אבו חד'יר נ' מדינת ישראל (2007)) והפסקה הנזכרת שם). במסגרת חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, הורה החוקן על החמרת הענישה במסגרת עליית מדרגה במאבק בטרור במישור המשפט הפלילי, והפסקה קוראת לבתי המשפט לישם זאת בדרך של הטלת ענישה מחמירה (ר': ע"פ 20/2014 מדינת ישראל נ' פלוני (2020)). כמו כן, במסגרת מדיניות ענישה שהותה החוקן נקבע בסעיף 37 לחוק זה הוראת החמרה כללית, לפיה, העובר על עבירות טרור דינו כפל העונש הקבוע לאותה עבירה ועד למקסומים של 25 שנים. לפיכך, מתחם העונש הולם את מכלול העבירות בהן הורשעו הנאשימים הוא מסור בפועל לתקופה שבין 4 ועד 8 שנים, זאת נכון פרק הזמן הקצר בו נטולו חלק באירוע (אחרת, הרף העלון היה אמר להיות גבוהה יותר).

31. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, כל אחד מהנאשימים קיבל החלטה להציגו לתקיפה. הם היו אחראים למשימותיהם ויכלו להימנע מביצועם. הצליפותם לתקיפה בשלב בו הרכב עמד תקווע על חומת הבטון, חלקו באוויר וקורבונו מונטטים ולcodים בו, אך מדגישה את נפשעות המעשים, כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשימים "**ראו כי דרישת שני הולכי الرجل ע"י** הרכב לא נעשתה במתכוון או מתוך התגרות, אלא כתוצאה מאיבוד שליטה בניסיון נושא להימלט מההותפה וההמולאה אליה נקלע, וכשלונסיעו נשקפה סכנות חיים ממשית, לאחר שרכבים נוטרל על אבן בטון והם מסתתרים בתוך הרכב בעוד הפורעים מנסים להוציאם מהרכב, תוקפים אותם, בועטים בהם ומידים לעברם אבנים. הנאשימים הצליפו לתקיפה רוחשת ובעורת זו בעודה בעיזומה, הם לא פעלו במנועתק מהתרחשויות זו וגם לא מנתק מהקשר בו בוצעה, לאחר העיר העתיקה בירושלים, ביום ירושלים, בתקופת

הרמדאן וכשברקע מתנהל מבצע "שומר החומות". בנסיבות אלה, תקיפתם של הנאים, שהופנתה כלפי בני אדם שחזותם מלמדת על השתייכותם הדתית והלאומית מעידה ברורות על קיומו של מניע גזעני למעשייהם ועל ביצוע שמטרתו לעורר פחד ובהלה. מדובר באירוע שהתרחש לאור יום שזורע פחד בלב הציבור מלאייקלע לאזרחים מסוימים בירושלים, פוגע עמוקות בתחושת הביטחון של הציבור ובשלטונו החוק" (סעיף 32 להכרעת הדין). בנוסף, במקול השיקולים, יש להביא בחשבון שהנאאים לא חדרו ממעשייהם מיזמתם, אלא אולצו לעשות כן לאחר הגעת שוטר לזרה ויריתו באוויר. לנפגעים נגרמו חבלות גופו ונזקים לרכב כמפורט בכתב האישום, עליו אין מחלוקת. מتسקיר שנערך בעניינו של הנגע א"י וمعدירות הנפגעים שנשמרו בשלב ההוכחות עולה תמונה מפושטת וכואבת של הנזקים הנפשיים שנגרמו להם כתוצאה מהטראות הקשה שעברו.

32. נאשם 1 ליד 1992, בן 29 ביום ביצוע העבירות, אין בעברו הרשות קודמות, הוא הביע Chrtha על מעשיו.

33. נאשם 2, ליד שנת 2002, היה ביום האירוע בן 19 ושלושה חודשים. הוא הביע Chrtha על מעשיו. מتسקיר שירות המבחן עולה כי הוא מתקשה ליטול אחריות על מעשה העבירה, מצמצם ומטשטש את חלקו, שלו מניעים אידאולוגיים למשעו ואין מבייע אמפתיה כלפי נפגעי העבירה. נאשם 2 ביצע את העבירות תוך שהפר תנאי מעצר בית.

ונוכח הנסיבות הדומות לביצוע בין שני הנאים, עונשם צריך להיות דומה.

34. התוצאה הנה שאני גוזר על הנאים כללהן:

א. על כל אחד מהנאאים - מאסר בפועל לתקופה של 58 חודשים. תחילת מאסרם מיום מעצרם.

ב. על כל אחד מהנאאים - מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שלא י עברו עבירה מסווג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורם ממשר.

ג. כל אחד מהנאאים ישלם פיצוי בסך של 40,000 ש"ח לנפגע אפרים יונה וסך של 15,000 לן לכל אחד משני המתלוונים הנוספים. הפיצויים ישולמו עד ליום 1/4/23.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023

